

Zamyslenia po 3. nedeli po Veľkej noci – 22. apríla 2018

Sobota 28. apríla 2018

Piesne: ES č. 159, 137

Text: J 14, 1 – 6

„INech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! 2V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto, 3a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja? 4A cestu, kam idem, poznáte. 5Povedal Mu Tomáš: Nevieme, Pane, kam ideš; ako by sme teda poznali cestu? 6Ježiš mu riekol: Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Mnohí ľudia majú ako jeden z cieľov svojho života postavenie alebo zabezpečenie domu pre seba či svoju rodinu. Je to prirodzená vlastnosť ľudského charakteru – zabezpečenie bývania. Táto otázka pravdepodobne trápila aj ľudí v dobe Ježiša Krista. Preto Ježiš používa obraz domu. No Ježiš hovorí nie o tom časnom, ale o večnom príbytku. Chcel ich potešiť, že raz sa vráti po tom všetkom, čo sa stane a zoberie ich do domu svojho Otca. Len nedávno sme spoločne prežívali udalosti umučenia a ukrižovania, ale aj vzkriesenia nášho Pána Ježiša. A ak sa nad tým opäť zamyslíme, zistíme, že na tieto slová učeníci akosi úplne zabudli. Pri tých hrozných udalostiach a veľmi zlej atmosfére im tieto slová na potešenie a posilnenie viery ani nenapadli. No prišiel aj ten deň. A to pri zoslaní Ducha Svätého po Ježišom zmŕtvychvstaní. Opäť sa prejavilo to ľudské, že ako ľudia potrebujeme často hmatateľný, očividný dôkaz. Ježiš Kristus nás – tak ako učeníkov – chce nasmerovať na večný domov. A nemáme sa o nič báť! Nehovorí, aby sme sa teraz nestarali o svoje domy tu na zemi. Veď dobre vie, že domov je zázemím, ochranou pre každého človeka. Po dostavaní domu však neraz prídeme na to, že dom je prostriedkom na budovanie iných, dôležitejších hodnôt. Lebo dom nerobí domom jeho architektúra ale jeho vnútorná atmosféra, teda ľudia, ktorí tam žijú. Starší si určite spomenú na drevenú tabuľku v domácnostiach, kde bolo napísané: Host' do domu, Boh do domu! Teda to, ako vyzerá dom, či je krásny zvonku neznamená, že je pekný a v poriadku aj dnu. Ak v dome chýbajú láska, zhovievavosť, vlídnosť, porozumenie a pokoj, je úplne jedno, ako dom vyzerá z vonku. Pretože sa môže pri zlých vzťahoch premeniť na peklo. Je lepšie, ak je v dome pokoj a láska. Musíme však mať na pamäti, že z tohto domu raz odídeme. Preto je veľmi dôležité, aby sme sa nezamýšľali len nad stavbou pozemského domu,

ale aby sme budovali hlavne svoj duchovný dom, domov. Po takomto budovaní budeme odmenení najlepším večným Architektom. Budujme svoju vieru a duchovný domov dennodenne. Lebo ten, kto tu buduje peklo, bude logicky žiť peklo aj potom po smrti. Nikto sa potom nebude pýtať, v akom dome sme bývali. Rozhodujúce bude, aký duchovný dom sme budovali, to naše zázemie: vieru, lásku a život s Bohom. Amen.

Modlitba:

Hospodine, ďakujeme Ti, že máš pre nás prichystaný domov v nebesiach, ktorý nám vydobyl Tvoj Syn Ježiš Kristus. Daj nám, prosíme, svoj Ducha Svätého, aby sme tento náš duchovný domov hľadali a už teraz v časnosti ho budovali. Amen.

Lubomír Marcina, diakon na mieste zborového farára v CZ ECAV Považská Bystrica